במדה זו. לקמיה מפרש למעוטי מאי: לי הכי. דלתנא קמא ליפכא קני אמאי קתני משיכה בגמל והנהגה בחמור ליערבינהו וכו' מושכין ומנהיגין: איכא חד לד דלא קני. להכי לא מצי למתני בתרוייהו משיכה והנהגה' ותנא הכי "מושכין בגמל ומנהיגין בחמור או סייה אחד מושך ואחד מנהיג" בחד מהן אותו שלקו בשניהם: במדה זאת. קס"ד במשיכה או בהנהגה בין בגמל בין בחמור: אחד תפוס במוסירה. ואינו מנהיג: ש"מ רכוב קני. שלא במקום מנהיג, וכיון דשלא במקום מנהיג קני טוליה במקום מנהיג פלגי: לקני נמי רכוב במוסירה. שברגלים החמור שהוא הבשיטו בחמור וכתמור דמי: בשלמא רכוב. מלית למימר דקנה בהגבהת חבירו שהגביה רגלו הבני מן הקרקע דקא מגבה לה בן דעת: אלא תפוס במוסירה במאי קני. פלגא והלא רגלה הבני מונח במקומו והגבהת הפקר לא קניא עד דעקר לגוליה: הלי מאי. דקא אמרת הגבהת תופס במוסירה לא הויא הגבהה לדידיה והויא הגבהה לאחריני, אפילו אם תימלי לומר כו': ובית פניה. קיבלו"ל בלע"ז מה שברגלים החמור וכחמור דמי: מה שתפוס בידו. דמה שבתוך ידו הוי מגביה לגמרי: לא זה ולא זה. והבא לחוטפו יחטוף: כדקתני. "זה קנה חמור וזה קנה מוסירה" לפי בית פניה של חמור: הואיל ויכול. התפוס במוסירה למושכו בכח ויתפוך מרגלים החמור ויביאנו אצלו דהואיל ורגלים החמור גבוה נוח להביאה אצלו בתפיקה אחת: ברותא היא. דאע"ג דיכול לנתק לאו הגבהה היא: תליה על גב העמוד. דכיון דבמקום גבוה הוא האוחזה ברגלים השני נוח לו לנתק ולהביאה אצלו דלא מחסר הגבהה: הכי נמי דקמא קני. דמכי הגבהה קניא טולה מקום דיכול לנתקה אם כן יש חילוק בשנים שהגביהו מליאה זה מכאן וזה מכאן בין מקום גבוה למקום נמוך: הילכה. דשני רגלים מונחים בקרקע אין הגבהת של רגלון קונה טולה שאין יכול לנתקו ולהביאו אצלו מחוך שהוא ארוך ומונח בקרקע כל מה שהוא נותקו ומושכו אחריו נגרר הוא על גבי קרקע הילכה דאחז מרגלים גבוה כגון ברגלים החמור או על גבי עמוד המגביה אחלה רגלים שעל גבי קרקע קונה טולה ואם לא שכתן תנא דמפליג: רכוב בשדה. בהמה של מליאה קונה אבל לא בעיר וטעמא מפרש לקמיה, ומנהיג אף בעיר קונה. וכ"ש בשדה ש"מ רכוב לחודיה קני כו': אין דרכן. משום מיעוטא: ואי

מושך ומנהיג אין אבל רכוב לא. תימה מנ"ל דלמא כ"ש רכוב דתפיס ביה ואי משום דשייכה אטו בכל דוכתי תנא טולהו קניין וי"ל דממשנה יתיר' קדייק דליערבינהו ולאינהו שניים שהיו מושכין או מנהיגים בין בגמל בין בחמור ואו לא מצינא אמינא בליסנא יתירא ש"מ דלמעוטי רכוב אתא והייט דפריך בתר הכי וליערבינהו ולאינהו וא"ת לעולם מנ"ל למעוטי רכוב דלמא הא דלא ערבינהו כדי לאשמועינן דמשיכה אורחא בגמל והנהגה בחמור ואפ"ה אחד מושך ואחד מנהיג בגמל לא מבטל משיכה דאורחא בגמל את ההנהגה דלאו אורחא וכן בחמור ליפכא ולכך תנא בתר הכי אחד מושך ואחד מנהיג ולא למעוטי רכוב וי"ל כיון שאשמועינן משיכה והנהגה שניהם קנו בגמל ובחמור פשיטא שאין אחד מבטל חבירו משום דהאי אורחיה והאי אורחא לאו אורחיה אבל במתני' משמעינן שפיר שאין מבטל רכוב ומנהיג ברגליו את מנהיג לחודיה לפי שם ברכוב כל מה שם במנהיג ועוד דתפיס בה: **אי** הכי ליערבינהו ולתניהו. לפי מאי דס"ד דרכוב קני ומשיכה והנהגה בין בגמל בין בחמור במדה זו קנה אתא למעוטי שום קנין אחר או רכוב במקום מנהיג: **אי** הכי הייט ר' יהודה. הוה מצי לאקשויי מגופה דקתני או סייה אחד מושך ואחד מנהיג ש"מ דבאחד לד קני: **ונקני** נמי רכוב במוסירה. אי גרסינן אי הכי הייט נוונוי מנהיג. ואסקי' במקום ומסבר אי אמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין אי ברשות הרבים רכוב קנה.

ג) תסר פס בהעתקה ומגלה דגיל קנו מרוייהו.

[פי' במקום שנתן תכמיס ולא דברו בהלכה לא לגה לגתתם ולומר מנו אלא אמרו אחרת היא כלומר דעת מיונים היא. עדוך ערך נר ד]

מגנה

◇ תוספות לקוראיא ע"ל ר' יונה מאקור 4

סב א מיי' פי"ז מהל' אישות הל' ה ופי' בהשגות וכמ"מ סמג עשין עד עוש"ע מ"מ סי' רעח סעיף ח:

סג ב ג מיי' שם הלי ז עוש"ע שם סעיף ג:

סד ד ה עוש"ע מ"מ סי' רסט סעיף ה וע"ש:

סה ו ז מיי' פי"ב מהל' מכירה הל' י ועיין במ"מ סמג עשין פב עוש"ע מ"מ סי' קנז סעיף ה:

רבינו חננאל

פי' איכא חד צד דלא קני יש מי שאומר משיכה בחמור לא קני אבל בגמל בין במשיכה בין בהנהגה קני. ויש מי שאומר הנהגה בגמל לא קנה אבל חמור בין במשיכה בין בהנהגה קני. פי' פניה רצועות של מוסירה הנתונות על לחייה ועל פדחתה. סוגיא דשמעתא פליגת מונחת על גבי קרקע והציה על גבי עמוד בא אחד והגביה חציה שעל גבי עמוד ה). רכוב אי קני אי לא קני ת"ש ר"א אומר רכוב בשדה קנה וכו' ורבי' החם במנהיג ברגליו אי הכי הייטו מנהיג. ופרקי' תרי נוונוי ומסבר אי אמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין אי ברשות הרבים רכוב קנה.

נוסא (בתוך המגילה) לקי' האוקיאנוס מאקור 3 מגבה בשניהם נמה מאחר בקנין לא בהגבה לא קנה בהגבה מאקור 4

תיקוני לשון ע"ל מאקור 4 לאו קושיא הוא

[לעיל ח.]

ס"ל ברותא [ועי' פסחים יח. בגליון מהרי"ב]

*מאי תיקון לשון: בגוונא דלא אמרינן בהגבה אי קני בהגבה דאמרינן בהגבה מאקור 4

*אחרי הסוגיא בגוון בכוב אי קני בהגבה דאמרינן בהגבה דגב בקניית המוסיר מאקור 4

*גנ"ל מאות בתלה הני מאות ע"ל ה מאיר

*אשאל בשני האיר מדוע אמרינן בקרקע ואמרינן לא מגבינן תנאו דאמרינן הכי

[ופ"ע תוס' בעובות ל.ד"ה ואי דלא מני]

עבד וקני אלא במקח וממכר עסקינן דאמר ליה "קני כדרך שבני אדם קונין" ואי

על ידו הואיל וסופו ליפול וי"ל דשאני הכא שסופם בידו אחד מן הרגלים א"ע הכא אייתי כשניתן מן העמוד אינו אחוך כ"כ שיגיע רגלים השני לארץ ושלני שילוח הקן (חולין דף קמא:) דקאמר זיל מרוח לקן דגבהיהו ולקניהו התם נמי הוגבהו על ידו יותר ממה שהיה מתילה שהרי קלת מפריחים למעלה לכך *קני: **אי** הכי רכוב בעיר מאי טעמא לא קני. אי גרסינן ת"ש ר"ש דף מייתי במגיהג ברגליו לכך בעיר לא קני דלא חזלא מחמתיה לפי שם בני אדם שמדבריה יחד ויש כמה דברים בחמלע הדרכים אלא אי אמרינן במגיהג ברגליו א"כ חזלא מחמתיה טובא ואמאי לא קני:

מושך